

SPORT

Magyarázom az úszóházat!

Hosszú ideig tartó mostoha körülményeink után végre 1975-ben elkészült a Jancsó-kollégiummal szemben a SZOTE tenisz-, kosárlabda- és kézilabdapályákat magába foglaló sportpálya rendszere, amelyet a következő évben világtással látunk el. Abban, hogy ez létrejöhessen, nagy szerepe volt az egyetemi ifjúság kimagasló értékű társadalmi munkájának. Nagyon örültünk neki, mert úgy éreztük, hogy saját magunknak alkottunk maradandót. Rövidesen azonban be kellett látnunk, hogy még ez a pályarendszer sem — amely 8—21 óráig üzemel — képes kielégíteni mintegy az 1800 hallgató és a dolgozók igényét. Annál is inkább, mivel a szorgalmi időszakban a pályákon a nap jelentős részében testnevelési órák, szakosztály edzések, mérkőzések bonyolódnak le. Tovább kellett lépünk. A lehetőség adottnak látszott.

Egyetemünk ugyanis rendelkezik 14 darab egypárevezős túrakajakkal, valamint 5 darab úgypárevezős Leel-boat hajóval. Már évek óta óriási érdeklődés középpontjában áll az úgypárevezős hajók bérletének elosztása mind a hallgatók, mind a dolgozók körében. Évente — hajóink számával arányban — körülbelül 80—100 bérletet tudunk kiosztani. Mindig hosszú viték előzik meg a bérletek elosztását, hiszen sokkal több jelentkező van, mint amennyi bérlet. Egy bérlet ára 66 forint. Sajnos, hajóinkat a Béke úszóházhoz tudjuk csak elhelyezni, igen szűkös körülmények között. Azért, hogy ott tárolhassuk a hajókat évente 25 000 forintot kell kifizetnünk. Ehhez adódik hozzá az az összeg, amelyet a hajók megőrzéséért fizetünk: 3 ezer forint. Ezzel azonban még nem értek véget kiadásaink. Elkerülhetetlenül (?) kisebb-nagyobb hibák keletkeznek a hajókon, amelyeket folyamatosan javítani kell, átlagosan évi 20 ezer forint értékben. Akárhogy

is készül, csaknem 90 ezer forintnyi összeget kell erre a célra fordítanunk minden évben. Ilyen kiadások mellett nemcsak arról nem lehet szó, hogy felújítsuk, vagy bővítsük „hajóparkunkat”, hanem sajnos más célra szánt összegekből is kénytelenek vagyunk erre a célra felhasználni.

Az ötlet, hogy saját úszóházat hozzunk létre, régóta él. 1978. nyarán végre konkrét lehetőség jutottunk. A Bőrklínika előtti, mintegy 100 méteres tiszai partfal szakaszt megkapta egyetemünk. Azonnal elültünk a lehetőséggel. Azaz...

A legszerűbb tervet készítettük el. Magán az úszóházhoz csak a legszükségesebb használati helyiségeket szerettük volna elhelyezni. Egy csónaktárolót, egy zuhanyozót, egy öltözőt, egy mellékhelyiséget és — mivel szabvány szerint kötelező — egy gondnoki irodát. Óriási lehetőségnek látszott: nem kell bérelti díjat fizetni sem az egyetemnek a tárolásért és megőrzésért, sem azoknak, akik kajakozni szeretnek. Maradna pénz új hajók vásárlására is.

Először is a víz és áram bevezetését kellett megoldani. Egy ktsz vállalkozott is rá — csúcsidőben — 100 ezer forintért. Ekkor kértük és meg is kaptuk a hallgatók és dolgozók hozzájárulását. A következő lépés: az úszóház alapjainak elkészítése volt. Ehhez legelőször übbnek használt, de még viszonylag jó állapotban lévő katonai pontonok látszólag legalkalmasabbnak. Sikertől felfennünk a pontonokat tároló és elosztó katonai központtal a kapcsolatot. Három ízben próbálkoztunk. Első alkalommal csak nyitott pontonok voltak, amelyek a szabvány követelményeknek nem feleltek meg. Második alkalommal már voltak zárt pontonok is, amelyek árban is megfeleltek volna (100 ezer forint), ezeket azonban a katonaság anyagtakarékoság miatt nem selejtezhette ki. (Pedig ekkorra már ezek rendbehozása is meg volt szer-

vezve). Ezután kapcsolódott be ebbe az akcióba állami vezetőségünk is. Ők elérték ugyan, hogy kaphassunk pontonokat, de csak újakat, ami viszont 800 ezer forintba került volna. Ehhez adódott volna még hozzá a felépítési ára. Ennyi pénzzel azonban nem rendelkezhetünk, másfelé kellett tovább haladni. Próbálkoztunk használt, nagy átmérőjű (1,20—1,50) méter fémcsövekkel is. Azonban ilyen célra használt csöveket tilos alkalmazni. Amennyiben gyártatni kívántunk volna újakat, a pontonok árát is meghaladó összeggel álltunk szemben.

Több ízben, újra és újra végig gondoltuk és terveztük lehetőségeinket. Valójában még semmihez sem tudtunk hozzákezdni, semmit sem tudunk felmutatni. Be kellett látnunk, hogy a magunk erejéből ezt nem tudjuk megvalósítani. A legösszegebb, társulásnak a Vízügy látszott, ők ugyanis könnyen meg tudják oldani az üzemeltetés kérdését. Elkészült az új tervzet, amelyben a végösszeg 4,5 millió forint. A használati rész egyenes arányban állna a létrehozásához felajánlott összeg mennyiségével. Mivel erre nekünk anyagi keretünk nincs, a minisztériumhoz fordultunk segítségért. Pillanatnyilag várjuk választukat, hogy mekkora összeget tudnak fordítani erre a célra. Ehhez adódna hozzá az a széleskörű összefogás, társadalmi munka, amelyet a hallgatók és a dolgozók tudnak nyújtani. Nyilvánvaló: annál jobban járunk, minél nagyobb összeget tudunk felajánlani.

Igaz, sokan közülünk már biztos nem fogják élvezni az úszóház nyújtotta örömeiket, de gondoljunk arra, hogy hányan élvezik annak örömeit, amit elődeink hoztak létre...

MAROFKA FERENC
SZOTE KISZ-Bizottság sportfelelőse

„Elmétlenkedések”

- Nyári tapasztalat: a szünidőben azért nehéz kipihenni magunkat, mert mindenfélő pihenésre váró emberek nyüzsgönek.
- Mindenki csak a maga súlycsoportjában gondolkodik — tehát nem érdemes erőlködni és vitatkozni.
- Idős professzor bölcsessége: a hírnév még akkor is előttünk jár, amikor már nem tudjuk utolérni.
- Az ókos gondolatok a diákok tiszta fejéből pattannak ki; a világmegváltók pedig a borgőzös koponyákból.
- Csak addig illik a lelkiismeretünkre apellálni, amíg az nem zavar másokat.
- Az élet apróságai gyakran valóban csak visszajáró apróságok...
- Ne téveszen meg az, aki értékelni az eredményeket, mert könnyen lehet, hogy csak a saját előnyei kedvéért teszi!
- Nyelvész tanár állítása: ha nem lenne az a sok többi szó, akkor alig néhány segítségével jobban megértene egymást az emberek.
- Féltékenyek vigyázat: a kételkedők mindig többet találnak, mint amennyit keresnek — s rendszerint megbánják.
- Vannak oktatók, akik még a

- viszhangot is hallgatóiktól eredő ellenvetésnek vélik.
- Intelem pályakezdeőknek: minél több időt és energiát fordítasz ígéretekre, annál kevesebb marad ígéreteid teljesítésére.
- Vannak fiatalok, akiket csak a demográfiai hullámok képesek felszínre tartani...
- Notórius utóvizsgálók tapasztalata: egy régi hibát könnyebben elnéznek, mint két újat.
- A hallgatók szerint a legeslegnagyobb botrány az, ha nincs semmiféle botrány.
- Filozófus tanárunk megállapítása: a részletekhez való hűség nem mindig egyenértékű az igazsággal.
- Némelyik diák csak azért beszél sokat a vizsgán, mert lusta volt tanulni.
- Fogadd meg a régi bölcsességet, s ha már hármán mondják neked, hogy réz vagy fekdűj le.
- Légyvárak építéséhez még a lusta és tehetetlen emberek is mindig tudnak építőanyagot szerezni.
- Ahhoz, hogy a tanárt bölcsőbbnek tartsák, bölcs hallgatókra van szüksége...

Az Egyetemi Színpad felhívása

A Szegedi Egyetemi Színpad az 1979/80-as tanévben azonos célkitűzésekkel kezd dolgozni, mint 15 év óta minden alkalommal. Számunkra a színház nem hobby, unaloműző-szabadidő kiegészítő szórakozás vagy művészkedő pózolás — hanem választott — vállalt társadalmi feladat. Tenni, használni, jobbítani akarunk. Szeretjük a színházat és egymást, hiszünk és bízunk a tiszta emberi szó, a szeretet sugallta mozdulat erejében. Új tagjainkat nem tanítani akarjuk, hanem velük együtt akarjuk megtanulni, amit létezésünk, személyes és megismételhetetlen tapasztalatunk adhat csak nekünk: meg akarjuk tanulni, hogyan szabadulhatunk a töréskéntől, amelyek visszatartanak minket; az önmagunkról szóló hazugságoktól, amelyeket naponta gyártunk magunk és mások számára, hogyan rombolhatjuk le tudatlanságunk és bátortalanságunk határait.

Azt akarjuk megtanulni, hogyan tölthetjük ki a bennünk tátongó ürességet, hogyan teljesíthetjük ki önmagunkat. A színházat úgy tekintjük, mint a provokáció helyét, ahol kihívjuk önmagunkat és indirekt módon más embereket — a nézőket — is.

Ehhez a harchoz várunk társakat.

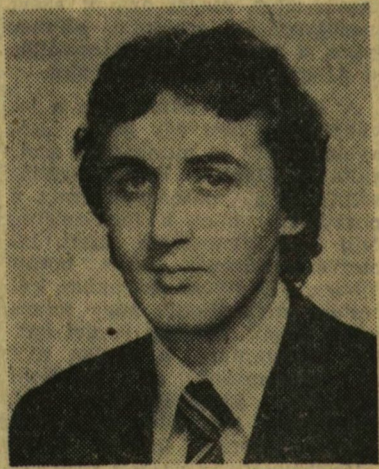
Jelentkezni lehet szeptember 30-ig a Közművelődési Bizottságon (név, cím leadásával).

Előadásainkat a JATE-klub programjában hirdetjük.

SZEGEDI EGYETEMI SZÍNPAD

Jó tanuló — jó sportoló

A családi hagyomány folytatója

— Az orvosi pálya iránti érdeklődésemet közvetve a sportnak, illetve a kosárlabdának köszönhetem. Másodikos gimnazista voltam, mikor térdporckorong sérüléssel kerültem be a szegedi klinikára, Czipott tanárúr „kezei közé”. A klinikán töltött napokban döntöttem el végérvényesen, hogy orvos leszek. Hát, valahogy így kapcsolódik össze nálam a sport és a választott hivatás.

— **Mióta kosarazol?**
— Éppen tíz éve. 1969-ben kezdtem a hódmezővásárhelyi Bethlen Gimnázium csapatában, Balogh tanár úrnál. Sok egyéb mellett azért is fontos az ő neve, mert a szüleim is nála kezdték a játékot.

— **Eszerint nálatok családi hagyomány a kosárlabdázás?**
— Igen. Edesapám, de főleg édesanyám volt „vérbeli” kosaras. Aztán következtem én, most meg a húgomat, Katit küldték el a ping-pong asztal mellől a palánk alá. Egyébként ő is orvosnak készül.

— **Talán neki is volt balesete?**
— Nem, ő valószínűleg más indítékok alapján választotta ezt a pályát. Érdekelte a biológia, meg jól is tanult. Jelenleg II. éves az AOK-n és a SZVSE NB II. csapatában játszik.

— **S te?**
— Mikor felvettek az egyetemre egy évig nem játszottam egyáltalán. Kihagytam, mert soknak találtam együtt a tanulást és a sportot. Másodéves koromtól azonban már a SZOTE színeiben játszottam. Rendkívül nagy élmény volt számomra, hogy kezdőként olyan „nagyokkal” voltam egy csapatban, mint Zöllei István és Kistelegi Andor. Sokunknak követendő példa volt az ő teljesítményük, sportársi és hallgatói magatartásuk. Negyedéves koromban átigazoltam a Szegedi Postás csapatához.

— **NB II-es csapatban, s így gondolom, a Postás-nál is, keményebb munka, szigorúbb edzés folyik. Hogy tudad a fizikai megterhelést összeegyeztetni a szellemivel?**

kitartást, a fegyelmet, s e tulajdonságoknak egyetemi éveim alatt is nagy hasznát vettem.

— **Az elmúlt öt évben tehát tanultál és játszottál, meghozzá mindkettőt teljes intenzitással. S közben tudtál „egyetemista” is lenni?**
— Úgy érzem, éppúgy töltöttem a szabadidőmet, mint évfolyam és csoporttársaim. A Jancsó kollégiumban laktam, sok ismerős és barát között. De a sport is hosszantartó kapcsolatokat és kellemes élményeket szerzett nekem. A hagyományos Medikus Kupák például nemcsak a játékra adtak alkalmat, hanem baráti kapcsolatokat teremtésére is.

— **1978. januárjában új csapatot hoztál szegéditől. Miért?**
— Egyszerű gyakorlati okokból. Hatodéves lévén, október elsejétől megkezdtem gyakorlatomat a hódmezővásárhelyi kórházban. Ezután már nem vállalhatom a heti 10 óras edzéseket, és az oda-visszautazást. Ezért döntöttem a vásárhelyi csapat mellett, ahol a hetente 4—5 alkalommal megtartott edzések nekem sem megterhelők. Sőt, ez a legtöbb amit ezenkívül megengedhetek magamnak. A játékot amatőr módon továbbra is folytathatom. Orvosi munkámat viszont jóképpen kell végezniem.

— **S meddig akard folytatni a kosarazást?**
— Addig míg örömet jelent számomra. S míg az edzőm elfogadhatónak tarja a teljesítményemet.

A Szegedi Orvostudományi Egyetem Egyetemi Tanácsa nemcsak elfogadhatónak, de kiválóan minősítette Kováts Dénes VI. éves orvostanhallgató tanulmányi és sport teljesítményét. Az Egyetemi Tanács által alapított Jó tanuló — jó sportoló vándordíjat idén Kováts Dénes kapta.

—**gr**

Visszapillantó

(Fotó: Piros Péter)
A SZOTE-DOTE mérkőzés egy mozzanata az egészségügyi dolgozók Szegeden megrendezett spartakiáján

Mi lesz a JATE-sportpályákon?

A JATE férfi kézilabdacsapata a greiswaldi egyetem meghívásának tesz eleget szeptember 25—október 1 között. Az egyhetes mérkőzés-sorozatára napi kétórás edzéssel készülnek a csapat tagjai.

Szeptember 17-én megkezdődött a dolgozói labdarúgó-bajnokság, míg a hallgatói bajnokság

ezevben szeptember 25-én rajtolt. Az őszi mérkőzéseket heti két fordulóban bonyolítják le.

Október 4-én került sor a karok közötti hagyományos gólyabajnokság megrendezésére. A hallgatók öt sportágban mérik össze erejüket. Várhatóan az idei őszi is színvonalas, küzdelemes mérkőzéseket láthat a közönség.